quod pōt totum illud qđ pōt populus. C. que ſit lon. cōſue.
in rubꝛica nec requiſiti fuerūt adminiſtratoꝛes ciuitatis ⁊
ſic euidēter ⁊ clare pꝫ ciuitatē floꝛētie nunqꝫ iuſticiā dene-
gaſſe cum pꝛo ea miniſtrāda nō fuerit vllatenus requiſita.
Quarto peccat dcā laus repreſaliarū qꝛ fuit petitum ꝑꝑ
debitū ꝯtcum ut dicebat per Jacbe. de ſocietate magaleoꝝ
habitatoꝛē ianue tꝑe ut dꝫ contracti debiti ⁊ allegatꝫ fuit
dcm̄ Jacbe. ſe abſentaſſe a ciuitate ianue creditoꝝ mole vſi
debuit de abſentia ineſtigari ſolēniter ꝑ inueſtigationē ſoler
tem. ff. de uer. ob. l. hoc iur. alr̄ enīꝫ nō potuit dari cur. bonis
eius ut abſentis ⁊ fugitiui de qua abſentia nō fuit nec do-
ctum nec oſtenſū ut euidēter cōſtat exactis qđ ultra qđ pe-
nis eſt nec apparet in actis ꝙ ſaluus bladus qui fuiſſe dicit
curatoꝛ bonoꝝ datus Jacbe. fuerit cura. ſuū ergo mandatū
non inuenio inter acta vnde ois exaiatio teſtium facta ad li
quidationē debiti facta inuenit partibus abſentibus quarū
intereſt uel intereſſe pōt uel poterat nō citatis uel monitis
uel alr̄ requiſitis ergo exaiatio nulla ut. l. ea que. C. quō ⁊
qñ iu. C. de teſti. l. teſtiū qm̄ lꝫ dictus ſaluus bladus pñs fue
rit de eius mādato nō conſtat. Quinto peccat dicta laus
que nūc producit coꝛam illuſtri. d. duci ianuēſi qꝛ exēplū eſt
non oꝛiginale ꝑ ea que vidi non autenticatū ſm̄ iuris foꝛ-
mā ut ex ſcriptura exēpli ꝑdicti euidenter apparet vſi hanc
laudū cōceſſam fuiſſe non pꝛobat ꝑ acta ꝑdicta. C. de edē.
auc. ſi quis in aliquo uirtute igit ⁊ vigoꝛe dci exēpli non dꝫ
dux moueri ad ꝑmittendū vti repreſalijs ſupꝛadictis ⁊ his
igit concludendū eſt ꝓpter quinqꝫ notabiles defectus foꝛ-
males dictas repſalias non opitulari allegantibus eas qm̄
oia agitata ꝑtermiſſa ſubſtantiali foꝛma radicitus nulla ſunt
nullūqꝫ producunt effectū. C. de ſen. ⁊ interlo. ꝓlatam. ff. ō
tranſac. l. cum hij. §. ſi pꝛetoꝛ uiſo de peccato foꝛme ⁊ ꝓba-
tionis ſubmittemus articulū defectus ſubeſt dcē laudis ⁊ di
co ēt ſi rite dicta laus cōceſſa fuiſſet tñ ipſi laudi ⁊ ꝯ ipſā fo
re ꝑſcriptum lapſu. lxxx. annoꝝ uel circa intra qđ ois pupil
laris etas includit ⁊ incluſa ad ꝑſcriptionis conſumationē
non obſtat tāta eſt tꝑis diſcurſio ut pꝫ ad ſenſum quo curſu
tꝑis omne ius tollit publicū ⁊ priuatū. C. de ānali. ꝑſcrip.
xxx. annoꝝ. l. ſicut ⁊ l. oēs lꝫ hoc qñqꝫ fallat in. l. compit. e.
ti. ⁊ in alijs caſibus notatis per Jo. an. in. c. i. de reg. iur. li.
vi. per Inno. de ꝑſcrip. c. cām inter quos iſte non eſt. Quia
igitur oē ius tanto curſu tꝑis eſt ſublatū defecit dicta laus i
ſui ſubſtantia ſi quā ullo tꝑe habuiſſet. ff. rē ra. ha. l. fi. de ad
miniſtra. tu. l. ſi pupillus alterū hanc ēt laudē ⁊ ſi ei nō eſſꝫ
rite ⁊ recte cōceſſa dico indubitanter ad pñs exerceri non
poſſe ꝯ cōe floꝛētie Ratio me mouens qꝛ remediū repſalia
rum eſt remediū tediale introductū ꝯ contumaces in iuſti-
ciā denegando ut materiā habeant iuſticiā miniſtrādi ſicut
ꝯ cōtumaces multa alia iuris remedia introducta ſunt. ff. de
re. iur. l. cōtumacia. Conſtat aūt oia remedia tedialia iurib⁹
vacuari ⁊ ad priſtinū ſtatutū reduci cum eoꝝ cōtumaciam
purgant ⁊ id faciant ꝓpter qđ dicta remedia ſunt conceſſa
Ratio eſt qꝛ ſatiſfaciunt debito ad qđ ſunt aſtricti qđ autꝫ
debitū ſatiſfaciat illud liberat ut inſti. qui. mo. tol. ob cōitas
aūt floꝛentina facit quicquid dꝫ ergo ceſſet dictū remedium
tediale dictaꝝ repꝛeſaliaꝝ caſus ſingularis eſt in. l. ſi pecu-
nie. ff. ut leg. no. ca. ⁊ ibi per bar. per cy. in. l. ꝓperandꝫ. §.
fin aūt reus. C. de iudi. nec ad hāc cōtumaciā expurgandaꝫ
certa tꝑa ſunt ꝑfixa ut pꝫ in eo qui miſſionē in reali paſſus
eſt ꝓpter cōtumaciā ſuā qui non oi tēpoꝛe excuſat cōtuma-
ciā ſupꝛadictā offerendo ſe liti ut. l. ij. C. ubi in rem act. con
iunct. que habent in. l. conſentaneū. C. quō ⁊ quādo iu. in
l. ſi quis emptōis. §. fi. C. e. ti. hoc ſi ſatiſfacere uelit contu-
max ea ſola ſatiſfactōe que conceditur de iure cōi Secus ſi
ea que cōcedit ex aliquo ꝓuilegio ut. l. de die. §. plane. ff. qui
ſatiſ. co. quē ad hoc reputo ſingularē vnde cōcludendum tā
ex defectu foꝛmali qꝫ naturali uel ſubſtātiali his repꝛeſalijs
non poſſe incipere nec uti illi qui aut quoꝝ auctoꝛes iaꝫ eſt
tantum tꝑs elapſum nunqꝫ uſi fuerunt uerū quia in ꝯtrium
allegatur ſolum cōtra pꝛeſcriptionis diſcurſū ut non obſtet
tempoꝛis tanti elapſus tria in cōtrarium allegaui. Primo
qꝛ pꝛeſcriptio non cucurrerit niſi poſtqꝫ dies ceſſerit ⁊ ue-
nit quoniam ante nondum dies experiundi uenit qꝛ nullus
floꝛentin⁹ ianue acceſſit vſi repꝛeſalie tacitā habēt conditio
nem ſiquis venerit ⁊ antequam purificata dies non ceſſit
neqꝫ uenit de uer. ſig. l. cedere diē. Secundo qꝛ ⁊ ſi aliquis
acceſſiſſet ⁊ ēt cōtra ipm̄ nō fuiſſet facta executio dicte lau
dis ſolum ꝯ illum eēt decurſa ꝑſcriptio nō contra omnes.
Tertio qꝛ repꝛeſalie omnes dicunt fuiſſe ſuſpēſe ꝑ tm̄ tēp⁹

ꝙ tꝑe ſuſpitionis detracto de medio nōdum cu͛rit dcā pꝛe
ſcriptio iccirco ad iſta tria ſigillatim opoꝛtet nos ſubmitte
re riſum. Reſpōdeo igit ad primū dum dicit ꝙ repꝛeſalie
tacitam cōditionem habuerūt. ſ. ſi aliquis floꝛētinus appli-
cauerit ianuam uel diſtrictū. ⁊ dico ꝙ cōcedo de plano ꝙ
anteqꝫ dies cedat ⁊ ueniat nō currit pꝛeſcriptio. Sed dies
venit ⁊ ceſſit ⁊ veniſſe ⁊ ceciſſe dicit lꝫ reus ſecum agēdi
ptātem nō faciat quo ad hoc vt incipiat curſus ꝑſcriptōis
lōgiſſime tex. eſt in. l. ſicut. C. de ꝑſcrip. xxx. an. vbi currit ꝯ
abſētem ꝯ militem ꝯ mulierem ⁊ currit ēt ignoꝛāti lꝫ locus
ſit reſtitutionis medio ut ibi gl. dicit ⁊ eſt caſus in. l. i. ⁊ l.
ait ꝑtoꝛ. ff. ex qui. cau. ma. Tūc ergo uerū eſt ꝙ ubi reus ſe-
cum agēdi ptātem nō facit qñ ꝑſcriptōis tꝑs abinitio vtile
eſt ut. l. i. de diuerſ ⁊ tꝑe pꝛeſcrip. Sed ꝑſcriptōis longiſſi
me tempoꝛa ſunt cōtinua ⁊ incipit curſus ex tunc cū actio
nata eſt nec quicqꝫ aliud deſiderat ad curſum niſi ſola actō
nis natiuitas ut. d. l. ſicut ibi. Ex quo cōpetere nō ceperūt.
C. de anna. excep. l. i. ibi ſꝫ ex quo abinitio cōpetit ⁊ ſemel
nata eſt. ⁊ ita cōſulo ego Ang. ⁊c. cxcvij.

De incendio ⁊c.

Incendium Eſt oꝛtum in domo ticij fabꝛi in qua di-
ctus ticius habitabat ⁊ fuſinam ⁊ fabꝛicā habe
bat qua pꝛo fabꝛica vtebat ⁊ igne excreſcēdo
⁊ multum valido ita ꝙ veriſimiliter dubitatio fuit ne edeſ
vicinoꝝ trāſiret ⁊ eas cōburret hij qui accurrerūt incitati
ꝓpter ſonum cāpanarum ⁊ clamoꝛē hominū domum cō-
tinguam illi domui ticij depoſuerūt cā incendij arcendi que
domus depoſita erat ſempꝛonij. Et ex igne tota dom⁹ titij
fabꝛi cōbuſta fuit modo dictus ſempꝛonius petit emēdatio
nem dicte ſue domus ⁊ aliquaꝝ ſuppellectilium que fue-
rūt cōbuſte. Querit an poſſit ⁊ a quo debeat petere. ſ. vel
deponētibus uel a titio fabꝛo uel a vicinis qui cōmodū vi-
dent ex depoſitōe ſuſcepiſſe ⁊c.

In queſtione Pꝛopoſita du-
bium faciūt mihi
plura. Primo qꝛ ſi agēs cōtra fabꝛum alle-
gat culpam ⁊ ſic intētionem ſuā fundat ex cul-
pa illam ꝓbare dꝫ ſi faber cōuentus negat illam ex regula
ei qui dicit ⁊c. ⁊ ff. de pꝛoba. l. quotiẽ. §. qui dolo pꝛobat ex
pꝛeſſe. C. de pigno. actio. l. ſi creditoꝛ vbi ꝓbato caſuꝫ amiſ
ſionis pignoꝛis qui dicit amiſſionē factam culpa dꝫ ꝓbare
culpaꝫ ⁊ hoc tenuerūt mar. ⁊ Jo. ⁊ ēt Azo. ⁊ Accur. poſt
eos lꝫ Bul. fuerit in opi. ꝯria qñ debitoꝛ cōfitetur ꝑditionē
Et ꝓpterea dicit glo. ꝙ ſub iudice lis eſt. Et pꝛo hac parte
ꝙ culpa ſit ꝓbanda ꝯ fabꝛum facit qꝛ incēdium pōt oꝛiri in
domo cum culpa ⁊ ſine culpa lꝫ plerūqꝫ culpa vt. ff. de offi.
pꝛiui. l. nam ſalutem ver. ⁊ qꝛ plerūqꝫ cum igit culpa poſſit
adeſſe ⁊ abeſſe ⁊ culpa ſit cā ⁊ fūdamētū intentionis agē
tis allegans eam ꝓbare tenet qꝛ ad victoꝛiam repꝛobādaꝫ
ꝓbatio dꝫ eſſe neceſſario cōcludens ut habet de ꝓba. in ꝑ
ſentia ꝑ hoc qꝛ eſt pꝛeſumpto. Ex ſuſpitionib⁹ aūt homi-
nis aut iuris nemo damnādus eſt. C. ſi quis impera. male.
dixit. l. i. ff. de penis. l. abſētem ⁊ euitat ſuſpitionis effectus
ꝑ iuramētum purgationis. ff. rerum āmo. l. marcellus. C. ō
iure deli. l. fi. §. licētia de eden. l. ſi quis ex argētarijs. §. ꝑtoꝛ
C. de bonis aucto. iudi. poſſi. l. fi. C. de iure do. impe. C. de
penis in auct. nouo iure. C. de his qui ad eccle. ꝯfu. l. fi. C.
de fide inſtrumē. l. fi. Nec miꝝ ſi ſufficit iuramētum purga
tionis qꝛ ſolum ꝑſtatur ad expugnādam cōſciam hominis
que ſoli deo ⁊ illi de cuius cōſcia tractat eſt no. ut inſti. de
actio. §. alie. Et iō cum aliter ꝓbari nō poſſit alio nō appa-
rēte niſi foꝛſan ſola ſuſpitione ſufficere videt iuramentum
purgationis vt dixi. Secūdo facit dubium ꝙ ita domus
dirupta fuit de mādato curilium ⁊ ſic iuſte ut. l. ſi alius. §. ē
⁊ alia. ff. ꝙ vi aut clam. Quoniam ⁊ auctoꝛitate ꝓpꝛia viā
potuiſſent derimere ne ignis longius euolaret quo ad hoc
ut nec teneant acquilia nec in factum. ff. ad. l. aqui. l. ſi quis
fumo. §. i. ⁊ l. quēadmodum. §. item labeo iam igit ad emē
dam damni nō videt agi poſſe qꝛ tūc ſolum agit cū dānꝫ
datur iniuria. l. nō videt. ff. de regu. iur. ⁊ ff. ad. l. acqui. l. ſꝫ
quecūqꝫ. §. iniuriam. Tertio qꝛ addit afflictio. ſ. fabꝛo cu
ius domus cōbuſta eſt que veriſimiliter eſt ex ꝑditione ſub
ſtātie ſeu vſqꝫ ad animā cōdolere ſicut fecit Job. ff. ō ꝓba.
l. cum de indebito cōiuncta. l. diuus marcus. ff. de offic. ꝑſi.
Quarto qꝛ meis tꝑibus multa incēdia vidi quibus do-
mus vicinoꝝ ſunt cōbuſte ⁊ quādoqꝫ pꝛo remedio alioꝝ
ſunt dirupte ⁊ nunqꝫ vidi ad hoc remedium conuolari.

Quinto